

«Сонце низенько, вечір близенько...»

Котляревський Іван Петрович

* * *

Сонце низенько, вечір близенько,
Іди до мене, моє серденько! (2)

Ой вийди, вийди, та не барися,
Моє серденько, розвеселися. (2)

Ой вийди, вийди, серденько, Галю,
Серденько, рибонько, дорогий кришталю! (2)

Ой вийди, вийди, не бійсь морозу,
Я твої ніженьки в шапочку вложу. (2)

Через річеньку, через болото
Подай рученьку, моє золото! (2)

Через річеньку, через биструю
Подай рученьку, подай другу! (2)

Ой біда, біда, що я не вдався, —
Брів через річеньку, та не вмивався. (2)

Ой завернуса та умиюся,
На свою милую хоч подивлюся. (2)

"Ой, не вертайся, та не вмивайся,
Ти ж мені, серденько, й так сподобався. (2)

Ой там криниця під перелазом —
Вмиємось, серденько, обоє разом. (2)

Моя хустина шовками шита —
Утремось, серденько, хоч буду бита. (2)

Битиме мати, знатиму, за що:
За тебе, серденько, не за ледащо!" (2)

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kotliarevskiy_ivan_petrovych/sontse_nyzenko_vechir_blyzenko